

# נקודה למחשבה

מחשבה אקטואלית  
מפרשת השבוע

## פרשיות אחרי-מות קדושים

כי

כבר כתב יוסיפון  
בן גוריון בספרו,  
לרומים שהיה בכית-שני,  
אנשים שהיו שוכנים ביערים  
מתבודדים וממש לא אכלו רק פרי  
עצי יער והיו נזירים מכל עניני עולם  
וכדומה עד שהיו ממש נבדלים מעניני  
עולם. אבל הפרושים לא נחו דעתם בהם כלל  
וכלל'.

כבר בתקופת

בית שני היו אנשים שניסו  
להפוך להיות קדושים  
ומפרשים. שכנו להם  
ביערות, כמעט לא אכלו שום  
דבר, נבדלים מכל עניני  
העולם!

בדתות אחרות כנראה

שאנשים אלו היו זוכים לכבוד  
ולמעמד. הם הצליחו לפרוש  
לחלוטין מכל תענוגות

העולם! הם עסוקים רק במחשבות פילוסופיות קיומיות.  
החומר הגשמי אינו מעכב אותם!

אבל, חכמי אותו הדור, המנהיגים היהודיים, לא

הסכימו עם דרך זו בשום אופן וצורה. מדוע?

'כי העובד ה' השלם צריך להיות דבריו ועסקיו נוח

לשמים ולכריות ולא להפריע נימוס ישוב העולם וחברת  
בני אדם והנהגת מדיני ואלו היו כולם נזירים כהנה לא  
נתקיים נימוס וסדר הטבע'.

צורת עבודת ה' האמיתית היא להתקדש בתוך

העולם-הזה, להתרומם ולהתעלות כחלק מהאנושות  
כולה. לא להתנתק ולהתרחק מחברת בני-אדם, לא

## לחיות כמו שצריך!

בפרשת השבוע אנו לומדים למעלה מחמישים  
מצוות, מצוות עשה ומצוות לא תעשה, אשר המכנה  
המשותף של כולם הוא האמור בפסוק הפותח את  
הפרשה:

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים  
תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם (ויקרא, יט, ב).

קדושים תהיו. זאת הדרך לקדושה ולטהרה.

פרשה זו נאמרה אל יכל עדת בני ישראל. אל

כולם, ללא יוצא מן הכלל. רש"י

מבאר זאת בשם המדרש:  
'מלמד שנאמרה פרשה זו  
בהקהל מפני שרוב גופי תורה  
תלוין בה'.

לכאורה, דבר זה טעון

ביאור.

הלא, אנו יודעים כי את

כל דברי התורה למדו כל בני-  
ישראל. משה לימד את כל  
העם את מצוות וחוקי התורה.

ההבדל בפרשה זו היה שכולם התקבצו כאחד, אנשים  
נשים וטף. מדוע? מדוע העובדה ש'רוב-גופי-תורה-  
תלויים-בה' גורמת לכך שיש צורך שכולם ישמעו את  
הדברים יחד?

מפרשי התורה האריכו להסביר זאת בדרכים

שונות. אנו נלמד את רעיונו של רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל  
כפי שמביא בספרו 'אהבת יהונתן'.

במהלך ההיסטוריה, רבים ניסו להפוך לקדושים

ולמובדלים. אנשים שונים ודתות שונות התוו דרך של  
התנזרות והבדלות מתאוות העולם הזה.

הנה הודיענו שהוא אסור והזהיר  
ממנו. כי התורה לא הקפידה בענין המקולל לבד  
אבל הקפידה בענין המקלל גם כן שהזהירה שלא יניע  
נפשו אל הנקמה ולא ירגילה לכעוס. (מצות לא תעשה שיז).

התורה לא הקפידה בענין המקולל לבד. הן אמת,  
כאשר אדם נוסף נפגע כתוצאה מהתנהלות אסורה של  
אדם, זה חמור מאוד, אבל לא זו הסיבה היחידה שאוסרת  
על אדם להתנהג כך.

הקפידה בענין המקלל!

גם כשנראה שאיש לא נפגע מההתנהלות הבזויה  
הזו. גם כשעל-פניו נראה שאין לאף אחד סיבה להיפגע  
מהפעולות הנעשות, שבה התורה ומדגישה: המצוות הם  
לא רק בשביל להשליט סדר ולוודא שאנשים מתנהלים  
נכון אחד עם השני. המצוות הם בשביל להפוך אותנו  
לאנשים טובים יותר, קדושים יותר!

כל מצווה, כל הוראה, כל חוק וכל משפט נועד  
לקדש אותנו בעצמנו. לרומם אותנו ולהעלות אותנו. עוד  
לפני התוצאות הטובות וחיים המאושרים המובטחים למי  
שמנהל את חייו על פי חוקי התורה, האדם בעצמו מתגדל  
ומתעלה.

זהו המסר העולה מבין המצוות שנועדו לקדש  
אותנו, להפוך אותנו לעם קדוש לה'.

אין צורך להתנתק בצורה משונה. אין עניין  
ליהתקדש באמצעים חריגים המנתקים אותנו מחיים-  
מתוקנים והגיוניים. הקדושה אותה תובע מאתנו הבורא  
היא קדושה הבאה מתוך החיים עצמם. על ידי התבוננות  
ועירנות בפעולות אותם אנו עושים, שימת לב לעשות את  
הדברים נכון, ורצון-מעשי להתעלות כרצון השי"ת.

בהצלחה לכולנו!

להתכחש לרצונות הטבעיים ולחשקים האנושיים, אלא  
להתרומם יחד עמם. לנווט את הרצונות והמאוויים  
האנושיים לעבודת ה'. לא להתעלם אלא לכוון.

רוב המצוות המופיעות בפרשתנו תחת הכותרת  
'קדושים תהיו' מלמדות כיצד להתנהל כחברה. יחס  
לאומללים ולקשי-היום, התנהלות משפטית נכונה, קדושת  
חיי המשפחה וכדומה. על מנת להתקדש אין צורך  
להתנתק מחברת בני אדם, אדרבה, זו אינה הדרך  
הרצויה. התקדשות-האמת היא מתוך החיים האנושיים,  
מתוך ניהול חיים 'רגילים' המנווטים ומודרכים על פי ציווי  
הא-ל.

זו הסיבה שפרשה זו נאמרה ב'הקהל'. יחד עם  
כולם. ללמד ולהבהיר, המדד לקדושה נכונה ולפרישות  
רצויה הוא אם בד בבד ניתן להמשיך לחיות כך בהקהל,  
כחלק מהעם. קדושת החיים היא הרצויה, לחיות את  
החיים עצמם בצורה מרוממת ונעלית.

דוגמה נפלאה לרוממות ולקדושה אותן מבקשת  
התורה שנושא מתוך חיי-התיקון נוכל לראות באחת מתוך  
עשרות המצוות המופיעות בפרשתנו.

**לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת  
מאלהיך אני ה' (שם, יד)**

מדוע אין לקלל חרש? אין לו מושג מה נאמר עליו,  
הוא לא נפגע מהקללות ואינו מתבייש מהיחס המזלזל  
המופנה אליו. מדוע אסרה זאת התורה?

מבאר הרמב"ם בספר המצוות:

ואולי היה עולה במחשבתנו כי תכלית מה שנאסר  
לנו קללת איש מישראל כשיהיה שומע אותה, למה  
שישיגהו מן הצער והכאב, אבל קללת חרש אחר שלא  
ישמע ושלא יכאב בו, שלא יהיה חוטא בזה.

אתר 'נקודה למחשבה • הגות ומחשבה יהודית' | רוצים להעיר? להאיר?  
מוזמנים לפנות בטלפון: 054-849-6992 | [nekudalemachshava.co.il](http://nekudalemachshava.co.il)

מעוניינים לקבל 'נקודה למחשבה' בכל שבוע למייל? כתבו לכתובת [moshe.oppen@gmail.com](mailto:moshe.oppen@gmail.com)

## שאלות למחשבה:

כיצד לדעתכם אלוקים רוצה  
שנתייחס להנאות העולם?

מדוע אסור לקלל אדם שלא יידע  
לעולם שהוא קולל?

אלו מעשים, לדעתכם, הופכים  
אנשים לטובים יותר?